

Identiteit - Inleiding

Hallo. Mijn naam is Dr. Lyndsey Bakewell, en ik ben Senior Lecturer en programmaleider aan de De Montfort Universiteit. Ik heb een workshop ontwikkeld over identiteit als onderdeel van het creativiteitsproject. Het doel van deze workshop is om onze eigen persoonlijke identiteit te onderzoeken en na te denken over hoe we onze vaardigheden en bekwaamheden herkennen en hoe we die naar buiten toe kunnen uitdragen, of dat nu is om hoger onderwijs te volgen, een baan te bemachtigen of gewoon in het algemeen in de wereld met andere mensen om te gaan. In deze workshop zijn er drie verschillende activiteiten, die je leiden door een proces van inzicht in jezelf en in anderen. Voor deze workshop heb je drie voorwerpen nodig. Als je met een groep leerlingen werkt, wil je ze idealiter niet laten weten dat ze deze voorwerpen nodig hebben, ze gaan ze zoeken in hun tas. Maar als u denkt dat het nuttig voor hen is om drie voorwerpen die belangrijk voor hen zijn mee te nemen naar de workshop, dan is dat prima. Laat ze dat van tevoren weten. Ze moeten ook een paar schoenen hebben, meestal heeft iedereen schoenen aan, dus dat moet in orde zijn. Ze hebben ook een videocamera nodig. Hiermee kunnen ze hun eigen werk opnemen, bekijken en terugluisteren. Hebben ze geen videocamera, dan volstaat een audiorecorder. Deze workshop kan overal plaatsvinden. Het kan in de open ruimte, thuis, in een klaslokaal, waar dan ook, en het kan individueel of in groepsverband. Het belangrijkste is dat de leerlingen een ruimte hebben waar ze zich veilig en op hun gemak voelen. Waar ze weten dat ze niet zullen worden uitgelachen en waar ze vrijuit kunnen praten en zichzelf kunnen verkennen. Als begeleider is het belangrijk dat je weet hoe je zo'n ruimte kunt creëren. Dit kan zijn dat je enkele basisregels moet opstellen voor je leerlingen als ze nieuw voor je zijn of als je het gevoel hebt dat ze elkaar misschien te goed kennen en dat ze in de verleiding zouden kunnen komen om grappen te maken ten koste van elkaar. Of u kunt het gevoel hebben dat u al heel lang met deze groep werkt en dat u een groot vertrouwen hebt opgebouwd. In dat geval is het nog steeds goed om de leerlingen erop te wijzen dat we onze eigen identiteit gaan verkennen, en dat ieders verkenning van zijn eigen identiteit en zelf heilig en belangrijk is, en dat we niet met elkaar moeten samenwerken of dat in de weg moeten staan. Wat in die kamer gebeurt, blijft in die kamer. Dit is een adagium dat ik graag hanteer bij het leiden van deze workshop en ik denk dat het belangrijk is om deze ruimte van veiligheid en zekerheid voor de leerlingen op te bouwen. Je zou aan het begin van de les 5/10 minuten kunnen nemen om deze veilige ruimte te ontwikkelen. Met de eerste activiteit in deze workshop kun je die ook creëren, maar als je het gevoel hebt dat je van tevoren een inleiding wilt geven, doe dat dan voordat je aan activiteit één begint. Als je die gemaakt hebt, kun je activiteit één vinden in de volgende video. Er zijn drie belangrijke leerresultaten van deze workshop. Het eerste is dat de leerlingen een beter begrip krijgen van zichzelf en hun identiteit en vaardigheden hebben waarmee ze dat kunnen uitdrukken en verkennen. Het tweede is dat ze vaardigheden ontwikkelen die belangrijke aspecten van jezelf, je kennis en je vaardigheden bevorderen. Studenten aanmoedigen en in staat stellen om te herkennen waar ze goed in zijn en dat bij anderen te promoten is echt een belangrijk kenmerk van deze workshop. En ten slotte is deze workshop ontworpen om levenslange vaardigheden aan te leren die de studenten in staat stellen een cyclus van reflectie over zichzelf en hun capaciteiten voort te zetten, en die hen nieuwe vaardigheden geeft waarin ze zichzelf kunnen verkennen en kunnen blijven onderzoeken wat ze in de toekomst zouden willen doen.

Identiteit - Activiteit één

Activiteit één is vooral een inleidende activiteit om de leerlingen te centreren en te aarden en om die veilige ruimte te creëren. Ik heb activiteit één genoemd, 'wie ben ik', en het is opgedeeld in drie delen. Ik doe er ongeveer 30 minuten over. In het eerste deel doe ik een warming-up met de groep. Je kunt hen vragen in een kring te gaan staan of verspreid over de ruimte, hoe je het ook wilt doen. Deze warming-up kan open en vrij zijn en u kunt hem begeleiden zoals u wilt, maar er zijn drie belangrijke gebieden waarop u zich moet concentreren. Het eerste is de ademhaling. Je wilt dat de leerlingen herkennen hoe ze van nature ademen en hoe ongewoon het is om over je ademhaling na te denken, en als je er eenmaal over nadenkt, hoe moeilijk het is om normaal te ademen. Ten tweede wil je dat de leerlingen hun lichaam verkennen. Je wilt weten waar spanning zit in hun lichaam, wat ze vrij kunnen doen wat beperkend is, of iets pijn doet. Ze proberen te leren kennen wat hun lichaam doet en hoe hun lichaam aanvoelt. Moedig de leerlingen aan binnen hun eigen grenzen te werken, te weten wanneer ze moeten stoppen en wanneer ze zich moeten terugtrekken, zich niet te vergelijken met anderen. We leren ons lichaam kennen en dat is het belangrijkste. En het derde gebied is hun stem. Je kunt dit uitvoeren als een vocale warming-up als je wilt. Ik ben vaak studenten drama tegengekomen die nooit echt het volledige bereik van hun stem hebben verkend en dus laat ik ze toonladders van laag naar hoog uitvoeren, maar ik laat ze ook proberen hun stem te manipuleren. Wat gebeurt er als ze hun keel dichtknijpen of juist wijd openzetten? Wat gebeurt er als ze articuleren met hun hele mond of met een klein beetje van hun mond? Wat gebeurt er als ze luid of stil praten. Al deze dingen stellen hen in staat de individuele werking van hun lichaam te begrijpen.

Zodra ze klaar zijn met de warming-up, die ongeveer 10 tot 15 minuten duurt, vraag je ze een stuk papier en een pen te pakken. Ze gaan reageren op vijf vragen, die u hen voorlegt. Vraag de leerlingen om de eerste dingen die in hen opkomen op te schrijven. Het maakt niet uit wat ze zijn en of ze inderdaad in dezelfde categorie vallen als iemand anders. Het gaat om het eerste waar ze aan denken als hen die vraag wordt gesteld. De eerste vraag die je ze stelt is 'Ik ben'. Dat kan van alles zijn. Ik ben gelukkig, ik ben verdrietig. Ik ben een moeder, ik ben een leraar, ik ben een meisje. De tweede vraag is 'mijn rollen of banen zijn'. Dit vergt misschien wat uitleg aan uw leerlingen. Onze rollen zijn de dingen die we belichamen in het leven. Voor mij, bijvoorbeeld, ben ik moeder, docent en dochter. Ik ben ook een echtgenote, ik ben een vriendin, ik ben een zus, het kan een heleboel verschillende dingen zijn. We laten de studenten de eerste dingen opschrijven die in hen opkomen als ze aan hun baan en hun rol denken. Ten derde ga je de leerlingen vragen om 'Ik hou van mijn' op te schrijven. Nu kan onze natuurlijke neiging zijn: ik hou van mijn gezicht, ik hou van mijn stem, ik hou van mijn haar of ik hou van mijn schoenen. Probeer de leerlingen aan te moedigen om verder te denken, indien mogelijk. Dus ik hou van mijn vermogen om problemen op te lossen. Ik hou van mijn vermogen om me in te leven in mensen. Die eerste dingen zijn ook prima, maar geef de leerlingen hier een beetje tijd om verder te gaan dan die eerste gedachten en om te beginnen met het uitpluizen en kritisch nadenken over

zichzelf. De vierde vraag is 'Ik hou niet van mijn'. Net als bij de derde vraag gaan we de leerlingen aanmoedigen om verder te denken dan die eerste antwoorden en kritischer na te denken. Een voorbeeld zou kunnen zijn: ik vind het niet leuk dat ik niet op tijd kan komen. Ik hou niet van mijn onwil om nieuw voedsel te proberen. Wat het ook mag zijn, laat de leerlingen aandringen en diep graven in hun begrip van zichzelf en beginnen na te denken over wat ze niet leuk vinden. De vijfde aanwijzing is 'Ik maak me zorgen over mijn'. Moedig uw leerlingen aan dit op zichzelf gericht te houden. Dus niet af te wijken naar andere mensen. Het is heel normaal dat we denken: ik maak me zorgen om mijn moeder, of om mijn vrienden, maar moedig de leerlingen aan dit bij zichzelf te houden. Ik maak me zorgen over mijn vermogen om een routine aan te houden, ik maak me zorgen over mijn vermogen om op een redelijk uur naar bed te gaan. Wat het ook is, laat ze nadenken over zichzelf en waar ze zich zorgen over maken. Als de leerlingen al hun vragen hebben beantwoord, beginnen ze met hun antwoorden een voorstelling te maken. Als ze voor elke vraag meerdere antwoorden hebben, vraag hen dan er één uit te kiezen. Het maakt nu niet echt uit welke, ze kunnen altijd teruggaan en de activiteit herhalen als ze dat willen. Zodra ze een antwoord hebben gekozen op elk van de vragen, gaan ze een actie maken die dat antwoord vertegenwoordigt. Dus, bijvoorbeeld, als ze zeggen, ik ben sterk, kiezen ze een actie die staat voor kracht. Dan maken ze een actie die het antwoord op mijn rollen vertegenwoordigt, enzovoort, totdat ze vijf acties hebben die ze na elkaar kunnen uitvoeren. Zodra ze die hebben, hebben ze de eerste activiteit voltooid.

Als je alleen werkt, kun je de warming-up zelf doen. Zorg ervoor dat je nadenkt over je ademhaling, je stem en je lichaam. Beantwoord dan die vragen, reageer op die aanwijzingen en maak die acties. Misschien wil je die acties opnemen, zodat je ze terug kunt kijken. Als je dit gedaan hebt, ga je naar video nummer drie, en daar vind je activiteit nummer twee.

Identiteit Activiteit Twee

De tweede activiteit in deze workshop verloopt anders als je als groep of als individu werkt. Ik leg eerst de activiteit voor de groep uit, en daarna geef ik de instructies voor als je als individu werkt. Activiteit twee heet 'Een ander worden'. Zet met je groep leerlingen een kring van stoelen klaar, deze kring van stoelen moet allemaal naar buiten gericht zijn, zodat de leerlingen met hun rug naar elkaar toe zitten en elkaar schouder aan schouder raken. Terwijl u de stoelen klaarzet, vraagt u de leerlingen om hun schoenen aan te trekken als ze die hebben uitgedaan en om drie spullen in hun tas te zoeken. Geef hen niet te veel aanwijzingen over deze spullen, maar vraag hen gewoon om drie dingen te pakken waarvan zij denken dat ze iets over hen zeggen. Dat mogen allerlei voorwerpen zijn. Maar als ze terugkomen in de kring, moeten ze een stoel kiezen en daarin gaan zitten met hun voorwerpen in hun hand en hun schoenen aan hun voeten. Zodra de hele groep zit, vraag je hen drie minuten na te denken over de voorwerpen die ze in hun handen hebben. Moedig hen aan deze voorwerpen te voelen, eraan te ruiken en na te denken over hoe ze aanvoelen als ze ze aanraken. Wat betekenen ze voor hen? Hoe komen ze eraan? Waar komen ze vandaan? Waarom zijn ze belangrijk voor hen? Het is handig als u uw leerlingen een markering van één minuut geeft, zodat ze na één minuut naar het tweede voorwerp kunnen gaan. Moedig de leerlingen aan echt na te denken over wat deze voorwerpen

betekenen en hoe ze hun identiteit inkaderen. Aan het eind van de drie minuten vraagt u uw leerlingen hun voeten uit hun schoenen te schuiven en op de grond te zetten. Vraag hen op te staan en zich om te draaien en de voorwerpen één voor één op de stoel te leggen. Terwijl ze elk voorwerp neerleggen, willen we dat ze nadenken over hoe dat voorwerp hun identiteit vertegenwoordigt. Laat de leerlingen, terwijl ze het voorwerp op de stoel leggen, nadenken over hoe het neerleggen van dit voorwerp is alsof ze een deel van hun identiteit achterlaten. Ze verliezen dat deel van zichzelf als ze de voorwerpen op de stoel zetten. Als alle drie de voorwerpen op de stoel liggen, moeten de leerlingen gaan staan en wachten tot de rest van de groep klaar is. Als de groep klaar is met het neerzetten van de voorwerpen en al hun schoenen op de grond staan, vraag je de leerlingen om rond de kring van stoelen te lopen. Ze moeten een stoel gaan zoeken waar ze op willen zitten. Ze hoeven het niet in volgorde te doen, ze kunnen rond de ruimte stippelen, ze kunnen mensen inhalen, mensen inhalen, ze kunnen de volgende stoel kiezen die voorbij komt of een die helemaal rond de cirkel staat. Ze moeten wel een andere stoel zoeken en niet op hun eigen stoel gaan zitten. Als alle leerlingen een nieuwe stoel hebben gevonden, vraag je ze de voorwerpen één voor één op te pakken. Ze kunnen dan op de stoel gaan zitten en hun voeten in de schoenen schuiven. U zult waarschijnlijk merken dat er gegil is, dat er geprotesteerd wordt, dat er leerlingen zijn die klagen over het feit dat ze hun voeten niet in andermans schoenen willen steken. Dit is volkomen normaal, en dit is iets waar we als groep over moeten nadenken als we deze activiteit hebben afgerond. Er is iets heel belangrijks aan het belichamen van iemand anders of het ervaren van iets vanuit het perspectief van iemand anders, dus door onze voeten in die schoenen te schuiven, lopen we bijna op hun manier en dat helpt ons om onze eigen identiteit te begrijpen en hoe mensen onze identiteit extern ervaren. Dus maak je geen zorgen als dat gebeurt. Laat het gewoon gebeuren. Laat het moment voorbijgaan en ga verder met de activiteit. Zodra iedereen zit, en stil en comfortabel is, vraag je de leerlingen naar deze objecten te kijken, ze te voelen. Ze denken niet per se na over wat deze voorwerpen voor iemand anders zouden kunnen betekenen, maar denken eigenlijk: wat zou het betekenen als dit voorwerp belangrijk was voor mij? Als ik bijvoorbeeld een hoofdtelefoon oppak die iemand anders bezit, zou ik kunnen gaan denken: "Als ik deze zou bezitten, zou muziek echt belangrijk voor me zijn, dit zou iets kunnen zijn dat me leidt en de manier kunnen zijn waarop ik mijn stemmingen of mijn ervaringen begrijp". En dus denk ik na over hoe belangrijk muziek momenteel voor mij is. En of dat iets is waarover ik moet nadenken in mijn Identiteit. Geef de leerlingen opnieuw drie minuten de tijd om elk van deze verschillende objecten te onderzoeken en erover na te denken. Nogmaals, een tijdsmarkering na één minuut zou uw leerlingen erg helpen. Vraag de leerlingen na die drie minuten hun voeten uit de schoenen te schuiven en de voorwerpen voorzichtig terug op de stoel te zetten. Ze moeten dan rondlopen, hun eigen stoel zoeken en weer gaan zitten. Als alle leerlingen zijn gaan zitten, geef je ze een paar minuten om tot zichzelf terug te komen en na te denken over wat er net is gebeurd in die ervaring, en wat ze hebben geleerd over zichzelf en hun eigen identiteit. Zodra je de leerlingen een paar minuten hebt gegeven om dit te doen, faciliteer je de discussie. Ik zou ongeveer 10 tot 15 minuten nemen om de leerlingen echt te laten vertellen wat ze van de activiteit vonden. Hoe voelde het om stukjes van jezelf achter te laten, om belangrijke voorwerpen achter te laten, om de voeten van iemand anders in jouw schoenen te hebben, om jouw voeten in die van iemand anders te hebben, om na te denken over het opnemen van andere voorwerpen van andere mensen in je eigen identiteit. Door de discussie op deze manier te vergemakkelijken, kunnen de leerlingen begrijpen wat dat proces was dat ze net hebben doorgemaakt, en kunnen ze nadenken over welke delen van wat ze net over zichzelf hebben geleerd, ze in de volgende activiteit willen bevorderen.

Als je alleen werkt, dan kun je deze activiteit absoluut ook doen, maar dan moet je wel een beetje voorbereid zijn voordat je begint. Je hebt drie voorwerpen van jezelf nodig, maar ook drie voorwerpen en een paar schoenen van iemand anders. Als je thuis werkt, pak dan gerust de spullen van een familielid. Als je met wat vrienden werkt, vraag hen dan of je wat voorwerpen en hun schoenen mag lenen en ga dan zelf aan de slag. Hoe dan ook, zorg ervoor dat je je eigen voorwerpen en die van iemand anders onderzoekt en zet timers op je telefoon zodat je weet hoe lang je met deze dingen moet werken. Nogmaals, ga aan het einde door dit proces van reflectie. Wat heb je over jezelf geleerd? Wat vond je goed aan wat je hebt geleerd en hoe zou je dat in de toekomst kunnen denken en gebruiken? Als je dit proces hebt voltooid, heb je activiteit twee afgerond. Activiteit drie is te vinden in de vierde video

Identiteit - Activiteit drie

De derde en laatste activiteit voor deze workshop brengt materiaal van de andere twee activiteiten samen en presenteert het op een manier die toegankelijk is voor andere mensen. Het eerste wat je moet doen is de leerlingen aanmoedigen om na te denken over de drie voorwerpen die ze hebben gekozen en die belangrijk voor hen zijn, en om een herinnering te bedenken die verband houdt met een of meer van die voorwerpen. Dat kan een verre herinnering zijn, of een meer recente. Het maakt niet uit, zolang het maar iets is dat hen is overkomen. Als hun voorwerpen op die manier geen betekenis hebben, geef de leerlingen dan de vrijheid en de mogelijkheid om eender welke herinnering te kiezen. Het doel van het gebruik van de voorwerpen op deze manier om deze herinneringen op te roepen is het veld waaruit ze kunnen kiezen te verkleinen en daardoor de activiteit te versnellen. Maar als dat problemen oplevert voor de leerlingen, dan zijn ze heel vrij en kunnen ze elke herinnering kiezen die ze maar willen. Als ze eenmaal hun herinnering hebben gekozen, vraag hen dan even na te denken over die herinnering. Wat is er gebeurd? Hoe zou je dat verhaal aan iemand anders kunnen vertellen? Als je ze die tijd hebt gegeven, vraag je ze weer papier en pen te pakken en die herinnering op te schrijven. Het is nuttig om de tijd en de ruimte voor deze activiteit te beperken. Ideaal is om de leerlingen ongeveer drie tot vijf minuten de tijd te geven. Dit betekent dat ze ongeveer 200 woorden zullen schrijven en dat is een goede hoeveelheid woorden en een goede hoeveelheid tekst om mee te werken. Probeer de leerlingen aan te moedigen zich niet te veel zorgen te maken over wat ze schrijven. Schrijf gewoon het verhaal van begin tot eind. Ze kunnen straks teruggaan en het bewerken, maar op dit moment zetten we het gewoon op papier zoals ze het zich herinneren. Zodra uw leerlingen hun verhaal hebben, is dit hun script. Vraag hen het twee of drie keer door te lezen om er vertrouwd mee te raken. Zodra ze zich vertrouwd voelen met het script, vraag hen dan om te proberen het door te lezen en de acties te doen die ze in de eerste activiteit hebben ingesteld. Dus de vijf acties die op hun vijf vragen hebben gereageerd, moeten worden uitgevoerd terwijl ze hun script lezen. Ze kunnen ervoor kiezen de handelingen slechts één keer te doen of ze kunnen ervoor kiezen ze sneller te doen en ze meerdere keren uit te voeren, dat maakt niet uit. De bedoeling hiervan is de leerlingen te laten nadenken over hoe ze vroeger over zichzelf dachten, en de acties die ze toepasten die zouden kunnen werken naast een herinnering aan zichzelf. Geef de leerlingen een minuut of vijf, zes om hiermee te

spelen en het uit te proberen. Dit is niet wat ze aan de groep opvoeren. Laat ze er dus vrij en creatief over nadenken en maak je er niet te druk over.

Het volgende onderdeel van deze activiteit is het maken van een opname van het script. Laat ze dus hun mobiele telefoon of geluidsopnameapparaat pakken. Als je die hebt. Ze hoeven alleen maar hun stem op te nemen in hun telefoon. Ze kunnen het als een video doen als ze dat willen. Maar dat leidt nogal eens af. Dus waar mogelijk, moedig hen aan om gewoon hun stem op te nemen. Ze lezen gewoon het verhaal van begin tot eind. Maak je niet te veel zorgen over de manier waarop het wordt gepresenteerd en als het fout gaat, houd die stukjes erin, die komen straks nog van pas. Laat de leerlingen een paar keer terugluisteren en noteer waar ze pauzeren, waar ze struikelen, hoe ze bepaalde dingen zeggen. Dit is belangrijk voor het derde deel van deze activiteit.

Het derde onderdeel van deze activiteit is lipsynchronisatie. Dit is een zeer interessante voorstellingstechniek die vaak voorkomt in de cabaretwereld. Zo kan iemand de stem van een ander belichamen zonder deze mondeling uit te spreken. Wat hier interessant is, is dat de leerlingen hun eigen stem gaan belichamen. Dus als ze een paar keer naar hun audio hebben geluisterd, vraag hen dan om te proberen mee te praten met wat ze zeggen. Ze liplezen naar zichzelf. Er mag geen geluid uit hun eigen mond komen, alleen uit de opname. Ze moeten proberen hun mond te laten overeenstemmen met de opname op hun telefoon. Als de leerlingen tijd hebben gehad om dit uit te proberen en denken dat ze het onder de knie hebben, vraag ze dan om dat naast hun acties te doen. Nu hebben ze drie dingen gedaan. Ze belichamen zichzelf zonder geluid, ze hebben de opname van hun verhaal, en ze voeren fysiek handelingen uit waarvan ze denken dat ze zichzelf vertegenwoordigen. Geef ze 5/10 minuten om hiermee te spelen. Ze willen het misschien aan elkaar laten zien, maar het hoeft niet perfect te zijn. We willen geen afgewerkt product. We willen gewoon dat ze zichzelf en hun identiteit verkennen en zien wat eruit komt. Zodra de leerlingen de kans hebben gehad om te spelen met hun lipsynchronisatie, kijken ze of iemand wil optreden voor de rest van de groep, misschien wel of misschien niet. Hoe dan ook, het is goed om de leerlingen te laten nadenken over hun proces. Wat gebeurde er toen de actie die ze uitvoerden niet klopte met wat ze zeiden? Wat gebeurde er toen hun lipsynchronisatie uit de maat liep met hun opname? Wat gebeurde er toen hun lipsynchronisatie stopte omdat hun fysieke activiteit het overnam. Je moedigt de leerlingen aan om na te denken over zichzelf, over hun lichaam op dat moment, en over hoe verschillende delen van hun identiteit en hun ervaring met elkaar botsen. Dit is een heel goed punt, om de leerlingen te laten nadenken over hoe wij onszelf dagelijks construeren. Hoe we volledig functionerende mensen zijn die tegelijkertijd kunnen lopen, praten en denken, en hoe moeilijk dat eigenlijk is. Door deze discussie te faciliteren, kunt u ook een discussie met de leerlingen op gang brengen over hun specifieke vaardigheden. Misschien zijn sommige leerlingen echt snelle denkers, die snel problemen kunnen oplossen. Dit specifieke stukje leren over hen is een echt belangrijke vaardigheid die ze misschien in de toekomst willen bevorderen. Dit is ook een geweldige kans om leerlingen te laten nadenken over hoe ze nadenken over hun leren en dit vastleggen in hun portfolio. Er is een vijfde video die hier dieper op ingaat. Als je deze activiteit alleen doet, dan werkt dit ook perfect voor jou. Je kunt de activiteit precies zo uitvoeren als beschreven. Het enige verschil dat ik zou willen voorstellen is dat je je eindresultaat opneemt, zodat je het kunt terugkijken. Kijk wat er gebeurt. Wat vond je van dat optreden? Wat heb je over jezelf geleerd en hoe zou je dat in de toekomst kunnen gebruiken?

Identiteitsportefeuille Bewijsmateriaal

Gezien de aard van deze workshop lijkt het me een heel goed idee om de leerlingen aan te moedigen iets te creëren dat visueel of audio is als bewijsmateriaal voor hun portfolio. Ze zouden een video-opname van hun optreden kunnen maken. Ze zouden een audiopodcast kunnen maken. Ze kunnen proberen een collage te maken van verschillende aspecten van hun optreden. Hoe dan ook, het visuele en het auditieve hier spreekt echt tot de vaardigheden die de leerlingen hebben ontwikkeld. Hun vaardigheden rond kritisch denken over het begrijpen van zichzelf zijn echt ontwikkeld door deze workshop. Dus laat ze misschien die vijf vragen opnieuw stellen bij het beantwoorden van hun portfolio. Wie ben ik? Wat zijn mijn rollen? Wat vind ik leuk en wat niet? En waar maak ik me nu zorgen over? Zijn ze verschillend? Als dat zo is, is dat iets om absoluut op terug te komen in het portfolio, want voor de studenten toont dit ontwikkeling, en het toont een reis van verandering. Deze vaardigheden zijn zo belangrijk voor werkgevers en onderwijsinstellingen.